

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Gregorio Episcopo. 125.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Gregorio Episcopo. 125.

Prolixitatis literarum, quæ ad me per-
 uenerunt, pudet. Factum autem non tuli,
 abs te interrogatus. Cæterum quoniam
 parêtes quoque filiorum exercitationibus
 latantur, etiamsi meri lusus sint, breuiter
 dicam. Angelus, qui Mosi in Ægyptum
 descendenti occurrit, eumque morte affi-
 cere uoluit, non ut eadem, quam olim ze-
 lo incensus admiserat, vindicaret, gladium
 aduersus eum intentauit: sed ut legis, ad
 quam explendam proficiscebatur, trans-
 gressionem ipsi obiceret. Nam cum legis-
 lator à Deo institutus fuisset, ac legem ac-
 curatè seruare deberet, ipse primùm hanc
 uiolabat: filios uidelicet cum præputio in
 Ægyptum secum ducens, illudque man-
 datum abolens, quo solo Hebræi à Barba-
 ris dirimebantur. Posteaquàm autem Se-
 phora culpam agnoscens, lapillo arrepto,
 filium circumcidit, atque ad Angeli pedes
 sese prouoluit, confestim ille abscessit.
 Qua quidem in re illud iustæ Dei indi-
 gnationis causam fuisse indicauit, quod
 uxoris fides coniecerat. Siquidem mulie-
 res, cum necessitas urget, diligentioribus,
 quàm uiri, artibus uti, sinceriusque ad
 Deum perferere consueuerunt. Quam-
 obrem illud fecit, quod in grauißimis ne-
 cessitatibus ac periculosis casibus dici, so-
 let: Malis circumdati sumus, filios quam-
 primùm Baptizemus. Angelus fortasse
 mysterio flectetur. Quippe Iudæi Baptis-
 mi loco circumcisione utebantur.

Exod. 4.
Exod. 12.

Genes. 17.

Exod. 4.

Femina,
cum ne-
cessitas
urget, vi-
ros pietate
superant.
Vulgare
dictum.

Hermينو Comiti. 126.

Dominus nos prudentes ut Serpentes
 esse iubet, vir ingeniosissime: sic nempe
 ut caput nostrum, hoc est fidem in Chri-
 stum, in omni tentatione conseruemus.
 Etenim quibuscunque aduersis casibus ac
 plagis serpens prematur, incolume atque
 illæsum caput seruat. Ac rursus arte ac
 versutia uetustatem exiit, in arcta quadã

Matt. 10.
Quara-
tione ser-
pentes i-
mitandi.

Serpens
ueteritate
exiit.

Γρηγορίῳ ἐπισκοπῶ. ρηε.

Τὸ μὲν μήκος ἀρχιόμεν ὅσον τὸ
 χάμμα ἀφίκετο· τὸν δὲ τύπον οὐκ
 ἠνεγχε παρὰ σοῦ ἐρωτάμενος, ὁμοίως
 ἐπειδὴ καὶ ῥογείς ἐπαγαλλόντι τοῖς
 τῶν παίδων γυμνάσμασιν, εἰ καὶ ψιλὰ
 εἴη ἀθύρματα, συντόμως ἐρῶ. ὁ ἀγγε-
 λος ὁ ὑπαντήσας Μωσῶι εἰς Αἴγυπτον
 καταβαίνοντι, καὶ βεβληθεὶς ἀνελεῖν
 αὐτὸν, ἔτι τὸν φόνον ἐνδίκων, διὰ πάσαις
 ζηλώσας εἰργάσατο, τὴν μάχαιραν
 κατ' αὐτῷ ἀντετίνατο. ἀλλὰ τῷ νό-
 μῳ παράβασις ἐγενεῖτο αὐτῷ, ὃν
 πληροῦ ἐπορεύετο. νομοθέτης γὰρ
 παρὰ θεῷ παροχειροθεῖς, καὶ φυλάσσων
 τὸν νόμον ἀκριβῶς ὀφείλων, αὐτὸς οὐκ
 παρονομήσας τὸν νόμον, τοὺς υἱῶν
 αὐτῷ ἀκροβύτους εἰς Αἴγυπτον ἐπαγό-
 μενος, καὶ κείνην τὴν ἐπιτολήν καταρ-
 γῶν, ἥτις μόνη ἐβραῖος καὶ ἄλλο φύλαξ
 δέκρινεν. ἐπεὶ δὲ Σεπφώρα ψῆφον
 λαβοῦσα, τὸν υἱὸν ἀειτέτην, ἐν συ-
 νομοθίσει γυνομένη τῷ πλάσματι. καὶ
 παρὰ πόδας τῷ ἀγγέλῳ παροσέπεσεν,
 εὐχόμενος αὐτὸς ἀνεχέσθαι, οὐκ εἰς ἀείξας
 αὐτὸν τῆς τῆς θεῆς διχασίας ἀναγκη-
 σσεως. ὃ ἡ πίστις τῆς γυναικὸς ἐφοχά-
 σατο. καὶ γὰρ φιλεῖ ἐν ἀνάγκῃ τὰ
 γυναικα σπασσομένοις κερεῖσθαι τῶν
 ἀνδρῶν μηχανήμασι, καὶ τῆς παρὰ θεῶν
 καὶ ἀφυγῆς, γυνιστότερον ἀπειθεῖν. ἐκεί-
 νο τοίνυν ἐποίησεν, ὃν νόμον λέγει ὁ συμ-
 βάλει ἐν ὁμοίᾳ ἀναγκῶν ἀειτάσσει,
 τοῖς κακοῖς ἐκκλήθη μὲν, σπασσομένη δὲ
 πωμδία βαπτισομένη. ἴσως δυσωπηθῆ ὁ
 ἄγγελος ἰδοὺς τὸ μυστήριον ἀπὸ βαπτισμαλῶς
 γὰρ τῆ περιτομῆ ἰδοὺ ὅσοι ἐκέρχοντο.

Ερμίνῳ κόμμη. ρηε.

Φρονίμους ἡμᾶς εἶναι καὶ τὸν ὄφιν
 κελεύει ὁ κύριος ἐν παντί πειρασμῶν,
 σωτηροῦντας τὴν κεφαλὴν ἡμῶν. ἡ-
 λὶς ὅτιν ἡ πίστις ἡμῶν, εὐμαθέστατε, ὅσας
 γὰρ ἀν ἀειτάσσει καὶ πληγῶν ὁ ὄφιν
 σωέχεται, τὴν αὐτῷ φυλάττει κε-
 φαλὴν ἀβλαστῆ. καὶ πάλιν σοφισμῶ
 τὴν